

K pětadesátinám Jiřího Hejkala

Jiří Hejkal sixty five years old

Jsem velice rád, že mohu na stránkách našeho spolkového časopisu poblahopřát milému kolegovi a kamarádovi RNDr. Jiřímu Hejkalovi k jeho půlkulatinám. Je těžko uvěřitelné, že tento svěží, štíhlý a tmavovlasý mladík oslavil v plné svěžesti a pracovním nasazení již svoje pětadesátiny. Nejdříve se ale sluší uvést věcné informace o jubilantovi a zmínit se o tom, co dobrého pro českou entomologii vykonal.

Jirka se narodil 25. července 1957 v Mostě, dětství a studentská léta strávil v Litvínově, kde v roce 1976 absolvoval gymnázium. Jeho zájem o hmyz, hlavně o brouky, vedl Jirku ke studiu entomologie na Přírodovědecké fakultě Univerzity Karlovy v Praze, které zakončil s vynikajícím prospěchem v roce 1981. Úspěšně obhájil diplomovou práci na téma *Vývoj fauny čeledi Carabidae (Coleoptera) na výsypkách Severočeského hnědouhelného revíru v podmínkách primární sukcese*. Po promoci zůstal ještě rok na stáži na fakultě, potom přijal nabídku práce ve Výzkumném ústavu okrasného zahradnictví v Průhonících, kde působil do roku 1985. Na podzim tohoto roku odešel za manželkou Soňou do Kraslic, kde žije dodnes. Nejdříve pracoval v muzeu a potom na pozemkovém úřadě v Sokolově, později podnikal v knihkupectví, krátce pracoval na okresním úřadě v Sokolově a od roku 2000 až dosud je vedoucím odboru životního prostředí městského úřadu v Kraslicích.

Jirka se začal zajímat o entomologii již v dětství, zhruba od konce šedesátých let. Měl štěstí na skvělé učitele, z nichž jmenujme např. Pavla Tyrnera, entomologa a ředitele litvínovského gymnázia, nebo Ivana Táborského z Oblastního muzea v Mostě. Od počátku jej okouzlili především střevlíci, za kterými podnikl již v 70. letech mnoho exkurzí nejen do okolí Litvínova a nedalekého Českého středohoří, ale i na Moravu, Slovensko, a také do rumunských Karpat. V této době jezdil na společné výpravy např. s Pavlem Moravcem, Jiřím Janákem a dalšími vrstevníky – kolegy entomology. Zhruba od začátku 80. let se Jirka začal specializovat na tribus Zabrinini a brzy se stal uznávaným odborníkem na tuto skupinu. Věnuje se zejména taxonomii rodů *Amara* a *Zabrus*, ze kterých popsal již řadu pro vědu dosud neznámých druhů. Zajímá ho ale i faunistika střevlíkovitých, a to nejen regionální na Kraslicku, ale i v rámci celé naší republiky i v zahraničí. V posledních 20 letech Jirka podnikl řadu entomologických výprav do alpských zemí, Albánie, Arménie, Černé Hory, Gruzie, Maroka, Portugalska či Španělska. Některé z těchto cest jsme absolvovali společně, nezapomenutelné jsou výpravy do italských a francouzských Alp v roce 2009 (společně s Jardou Jelínkem a Jardou Prouzou), do Albánie v roce 2016 (s Květošem Reslem a Kamilem Orszulíkem) nebo do Arménie a Gruzie o rok později (s Vládou Skoupým a Pavlem Štěpánkem). A v plánu máme další, věřím, že nám to zdraví a jiné okolnosti dovolí.

S Jirkou jsme se seznámili někdy začátkem 90. let na schůzkách členů carabidologické sekce ČSE a postupně se z nás stali přátelé. Naše kamarádství se prohlubuje nejen na již zmíněných výpravách za brouky, ale také v rámci pravidelných letních pobytů v osadě Jizerka, spojených s prací na údržbě horských luk v přírodní rezervaci Bukovec. Některé z našich cest jsme naplánovali právě zde, za večerů strávených u ohně a dobrého piva.

Jirky si vážím pro jeho upřímnost a opravdové kamarádství. A také pro jeho důslednost a pečlivost, která se projevuje nejen při determinaci střeplíků, ale i v jeho odborných pracích. Má mimořádné rozlišovací schopnosti, neboť dokáže spolehlivě určit všechny zástupce tribu Zabrinini, druhově početné a determinačně velice obtížné skupiny. A nejen to, Jirka s přehledem determinuje řadu dalších skupin střeplíků z celé Evropy, Maroka a jiných oblastí, např. zástupce tribů Nebriini, Harpalini, Pterostichini, Platynini, Lebiini aj. Má také velice široký přehled i v jiných skupinách živočichů, rostlinách, a především v problematice ochrany přírody i životního prostředí jako celku, což souvisí také s jeho povoláním.

O Jirkově ochotě pomoci a zároveň jeho znalostech v ochraně přírody svědčí i následující příhoda. Před několika lety jsme jako obvykle kosili louky na Jizerce. Já byl tehdy předsedou Jizersko-ještědského horského spolku a ke konci týdne měl na Jizerku dorazit rozhlasový štáb v čele s redaktorem Čestmírem Klosem, se kterým jsem měl natočit rozhovor do Českého rozhlasu, týkající se péče o horské louky. Jenomže jsem tehdy musel odjet o pár dní dříve a nikdo ze členů spolku, tedy z těch místních, libereckých, se necítil kompetentní k tomuto rozhovoru. Nakonec se nabídl Jirka s tím, že na Kraslicku zajišťuje rovněž péči o horské louky a že by neměl být problém o tom pohovořit, přestože se nenacházíme v horách Krušných, ale v Jizerských. A opravdu to problém nebyl, Jirka se s tím vypořádal zcela bravurně, řekl bych, že lépe, než bych byl sám schopen, o čemž jsem se přesvědčil při poslechu záznamu pořadu v rozhlasu. Takže dodatečně velký dík!

Závěrem mého povídání bych Ti chtěl, milý kamaráde, popřát do dalších let pevné zdraví, hodně spokojených dní, úspěšných výprav, množství zajímavých nálezů a popsanych druhů Tvých oblíbených kvapníků a hrbáčů.

Pavel VONIČKA, Liberec

V dobách svých středoškolských studií jsem se zúčastnil biologické soutěže Natura Semper Viva. V krajském kole severních Čech jsem se tak poprvé setkal s trojicí kolegů Jiří Hejkal, Jiří Janák a Pavel Moravec, kteří mě velice udivili hlubokými znalostmi svých studovaných skupin, rozhledem, přehledem, relativní zcestovalostí. Ke všem těmto třem kolegům mám velkou úctu dodnes a rád s nimi spolupracuji.

V čase vysokoškolských studií jsme se s Jirkou Hejkalem v Praze potkali znovu. Navzájem jsme se provedli lokalitami, které nás v Praze zajímaly. Já Jirku Tichým údolím, Jirka mne Prokopským a vzájemně jsme se také pochlubili hospůdkami poblíž těchto lokalit. Jirka mi ukázal malou hospůdku, která v té době nabízela neuvěřitelně hned několik druhů piv. A když jsem v době jeho stáže na Přírodovědecké fakultě UK načerno po návštěvě hospůdky přespál v aule ve Viničné ulici ve spacáku (snad je to již promlčeno), přinesl Jirka kytaru a hrál písničky od skupiny Pink Floyd.

Od dob těchto našich setkání obdivuji několik zásadních Jirkových vlastností – přátelskou povahu, schopnost velmi empaticky naslouchat, a také čerpat nové informace, jeho velký rozsah zájmů, vztah k přírodě, kterou opravdu nefalšovaně rád obdivuje a studuje, neutuchající tendenci v přírodě trávit velké množství času, ale také stále neslábnoucí „lovecký pud po předcích“, jak tomu kdysi říkal pan doktor Strejček. A stále velkou radost z každého dalšího zajímavého nálezu. Z každého dalšího článku, týkajícího se většinou jeho oblíbených Amar, na které je uznávaným odborníkem, je zřejmé velmi pečlivé zpracování.

Obr. 1. Promoční slib v aule Karolina po úspěšném absolvování studia na Karlově Univerzitě, 1981. Fotografie archiv A. S. Hejkalové.

Ačkoliv naše bydliště dělí i na malé Čechy několik set kilometrů, jsme s Jirkou v častém písemném styku, díky současným jednoduchým digitálním možnostem. Sdílujeme si své postřehy, glosujeme aktuální situaci, probíráme spolu broučky, přírodu, cestování, rodinné vztahy, ale i jídlo anebo kvalitu různých piv. Lidský přístup Jirky k těmto tématům, tolik chybějící v aktuální technokratické a spěchající době, je pro mne příjemným oživením. Jirko, přeji Ti, ať všechno právě zmíněné, co máš rád, Ti dělá ještě dlouho radost. Tvoje vizáž štíhlého tmavovlasého mladíka určitě oblafné nejen náhodného pozorovatele, ale i přírodní zákonitosti, a tak Tě pro Tvé radosti určitě čeká ještě hodně činorodých let.

Roman BOROVEC, Sloupno

Velmi mě potěšilo, když jsem byl přítelem Pavlem Voničkou osloven, zdali bych se pár řádky připojil k blahopřání kamarádovi a kolegovi Jiřímu Hejkalovi k jeho významnému životnímu jubileu. Zejména také proto, že Jiří je hlavním „viníkem“ toho, že jsem se stal v roce 1988 členem carabidologické sekce ČSE, a poznal tak řadu skvělých entomologů i budoucích kamarádů a přátel.

Dovolte mi, prosím, krátký výlet do historie. V roce 1987, kdy jsem se vrátil ke své opuštěné a téměř zapomenuté dětské sbírce brouků a začal se opět své bývalé zálibě věnovat, jsem v postpubertální drzosti, coby entomologický adjunkt neposkvrněný znalostmi, navštívil entomologické oddělení Národního muzea v Kunraticích a dostal zde mimo jiné i kontakt na pana Jana Pulpána s tím, že pokud mě zajímají střevlíci, tak se víc jinde nedovím. A právě Jan

Obr. 2. Pavel Moravec gratuluje Jiřímu a Soně Hejkalovým k jejich sňatku, 1985. Fotografie archiv P. Moravce.

Pulpán, ke kterému jsem poté pravidelně chodil, nosil materiál na determinaci a získával cenné rady, mně na jaře 1988, místo odpovědi na prosbu o doporučení lokalit v Krušných horách, napsal adresu na pana doktora Hejkala se slovy: „Pane kolego, zde máte adresu na největšího znalce krušnohorských střevlíků.“ Po úvodní korespondenci jsem v létě 1988 navštívil Jirku v muzeu v Sokolově, kde tehdy pracoval. Místo očekávaného slovnutného vědce s plnovousem jsem se setkal s usměvavým mladíkem s rockovou hřívou, který se se mnou ochotně podělil o své bohaté zkušenosti s faunou střevlíků a jejich biotopů v Krušných horách. Po přátelském povídání jsem odcházel s pozváním nejen na později uskutečněné, úspěšné společné exkurze

do okolí Sokolova, Kraslic a na rašeliniště u Přebuzi, ale i s pozváním do carabidologické sekce k panu profesoru Hůrkovi na pražskou Přírodovědeckou fakultu UK. A tam jsem, díky Jirkovi a jeho vstřícnému kamarádskému přístupu, na podzim v osmaosmdesátém poprvé dorazil. Ano, Jiří Hejkale, můžeš za to Ty! A já bych u příležitosti Tvých půlkulatých narozenin a po čtyřiatřiceti letech od výše popsané, pro mě památné události, Ti chtěl upřímně moc poděkovat, protože jsem to doposud neučinil a celá ta léta Ti to dlužím.

Jiří, přeji Ti do dalších let hlavně zdraví, mnoho úspěchů, radosti a dobrých zpráv v osobním i pracovním životě a ať se Ti všechna přání plní. Obdivuji Tvoji preciznost, pečlivost a široký přehled v entomologické práci, nadto jsi prima part'ák, který nepokazí žádnou legraci a s nímž mám velice blízký pohled na svět a život kolem nás. V neposlední řadě nás spojuje i láska k hudbě. Je mi ctí, že Tě mohu řadit mezi své přátele a těším se na všechna budoucí setkání a společné exkurze, o jejichž konání nepochybuji. Vše nejlepší.

Martin LINHART, Oleksovice

Je neobyčejně těžké napsat něco zajímavého či ještě nevyřčeného o člověku, o němž bylo mými kolegy již vysloveno a napsáno téměř vše... A nejen těmi, ale i jubilantem samotným, viz *Klapalekiana* 56, str. 391. Kdy jsem se s Jirkou poprvé setkal? Je to tak dávno a moje vzpomínky jsou již natolik mlhavé, že jsem byl rád, když jsem to ve zmiňovaném článku uviděl černé na bílém – známe se přibližně 52 let. A za takovou dobu člověk nepochybně zjistí, s kým měl a stále má tu čest spolupracovat.

Na tom našem prvním prokazatelném seznámení v rámci setkání „mladých entomologů“ v Davli v roce 1971 se stala jedna podstatná věc: v hlavní budově Národního muzea na Václavském náměstí nám kdosi z pracovníků muzea nabídl k zakoupení originální, tedy paper-backové vydání Kultova *Klíče k určování brouků čeledi Carabidae Československé republiky* z roku 1947, čímž jsme se přesně toho dne oba stali entomology – carabidology. A protože tehdy jezdila autobusová linka Most–Litoměřice i o víkendech, tak jsme vždy ráno vyrazili z jejich opačných konců na předem domluvené místo v Českém středohoří, nachytali většínou skvělé stěvličky a večer jsme se rozjeli zpátky domů. A právě možnost častého setkávání a konzultací přímo v terénu byla hlavní příčinou utužování našeho přátelství. A když jsme se delší dobu neviděli, tak jsme si dokonce psali papírové dopisy (pozn. pro mladší čtenáře: ty se tehdy posílaly poštou). Nezapomenu na to, když mi Jirka už tehdy v terénu vysvětloval, jak poznám, že právě chytám Amaru a ne Harpaluse a naopak. Těch druhů v obou rodech je velké množství a já se v tom nebyl schopen orientovat. Prostě Jirka byl vždy díky svému vrozenému talentu, pečlivosti a erudici o několik entomologických sáhů napřed, a o to víc jsem si ho vážil... Často jsem byl u něj doma v Litvínově, vzpomínám na jeho skvělé rodiče, milou a usměvavou maminku i tatínka, který sbíral Carabusy, protože na ty naše mrňky neviděl.

Do roku 1975 jsme spolu několikrát projeli Slovensko a v roce 1977 jsme se vypravili s Pavlem Tyrnerem, ředitelem litvínovského gymnázia, a lovosickým entomologem Bohdanem Zvaričem na památnou výpravu do rumunského pohoří Rodna. Proč památnou? Zde totiž Jirka poprvé spatřil a nachytl východokarpatského endemita *Amara misella* a já poprvé viděl živé Trechiny z rodu *Duvalius*. A to byl bezpochyby prvotní impuls k Jirkově a vlastně i k mojí pozdější specializaci, která vlastně trvá dodnes s tím rozdílem, že z Jirky se mezitím stal přední evropský znalec tribu Zabrinini. Dodnes s vděčností vzpomínám na okamžik, kdy mi Jirka daroval všechny druhy *Duvalius*, které nachytl v rumunském pohoří Bihor spolu

Obr. 3. Kottické Alpy, Itálie, květen 2009. Fotografie J. Jelínek.

Obr. 4. S Jardou Prouzou (uprostřed) a Jardou Jelínkem v kempu v obci Pontechianale, Kottické Alpy, Itálie, květen 2009. Fotografie P. Vonička.

s Jirkou Janákem v roce 1979. To byli tak nádherní a tajuplní brouci, že tím vlastně předurčil i moje další směřování v entomologii, a to i s těmi důsledky, že jsem počínaje rokem 1980 strávil kus svého mládí v horách a jeskyních celých Karpat. Tisíceré díky, Jirko!

Od 80. let jsme už žádnou delší společnou expedici neuskutečnili, avšak dodnes se pravidelně vídáme na výměnných dnech společnosti, na setkání carabidologů, nejdříve v Žilině u V. Skoupého, později na Přírodovědecké fakultě UK u profesora K. Hůrky a v současnosti v Oleksovicích u M. Linharty, na Roubanálích v Chudenicích, na Jizerce a na mnoha dalších akcích, včetně našich vlastních svateb.

Také já mám, podobně jako kolega R. Borovec, jednu veselou příhodu z ponuré Prahy 80. let. S Jirkou jsme od večera nezodpovědně čekali v nejmenované vinárně poblíž Albertova na první ranní vlak směr Jihlava, kde jsme chtěli chytit velmi vzácného střevlíčka *Dromius kuntzei*, který zimuje u pat stromů pod šupinami kůry. Trochu se nám to vymklo, a i když jsme nakonec na lokalitu přece jen doklopýtali, tak exkurze skončila naprostým fiaskem. Přesto jsme na to pak celá léta rádi vzpomínali.

I přes přetěžké životní etapy, jimiž si Jirka prošel, mě na něm fascinuje jeho nezlomný optimismus, upřímná a veselá povaha, preciznost a důslednost, se kterou determinuje brouky (nikdy jsem od něho neviděl špatně určenou Amaru) a píše odborné i popularizační články (v jeho rukopisech se málokdy najde chyba). Milý příteli, přeji Ti mnoho pracovních, osobních i entomologických úspěchů a hlavně pevné zdraví, od kterého se odvíjí vše výše uvedené.

Pavel MORAVEC, Litoměřice

Na počest našeho oslavence byly pojmenovány následující druhy střevlíků:

Amara (Bradytulus) hejkali Hieke, 2008 (Carabidae)

Pterostichus (Pseudomaseus) hejkali B. V. Guéorguiev et Skoupý, 2010 (Carabidae)

BIBLIOGRAFIE

Odborné publikace

- HEJKAL J., MORAVEC P. & SCHOLZ T. 1980: *Trechus rivularis* (Gyllenhal, 1810) a další střevlíkovití na lokalitách Nová Pec a Dobrá na Šumavě (Coleoptera Carabidae). (*Trechus rivularis* (Gyllenhal, 1810) und weitere Laufkäferarten auf den Lokalitäten Nová Pec und Dobrá na Šumavě (Coleoptera, Carabidae)). *Zprávy Československé Společnosti Entomologické při ČSAV* 16: 44–52 (in Czech, German summary).
- HEJKAL J. 1981: *Vývoj fauny čeledi Carabidae (Coleoptera) na výsypkách Severočeského hnědouhelného revíru v podmínkách primární sukcese*. [Development of the fauna of the family Carabidae (Coleoptera) on the dump sites of the North Bohemian lignite field under conditions of primary succession]. Unpublished diploma thesis. Deposited in: Katedra systematické zoologie, Přírodovědecká fakulta Univerzity Karlovy, Praha, 36 pp. (in Czech).
- SUCHARA I. & HEJKAL J. 1984: *Ekologické charakteristiky vybraných stanovišť zeleně. (Literární přehled)*. [Ecological characteristics of selected green habitats. (Literature review)]. Unpublished manuscript. Deposited in: Výzkumný a šlechtitelský ústav okrasného zahradnictví, Průhonice, 66 pp. (in Czech).
- HEJKAL J. 1985: The development of a carabid fauna (Coleoptera, Carabidae) on spoil banks under conditions of primary succession. *Acta Entomologica Bohemoslovaca* 82: 321–346.
- HEJKAL J. 1989: Faunistic records from Czechoslovakia. Coleoptera. Carabidae. *Amara* (s. str.) *nigricornis* Thomson, 1857. *Amara* (Celia) *fusca* Dejean, 1828. *Amara* (Celia) *saginata* Ménétries, 1847. *Acta Entomologica Bohemoslovaca* 86: 77–78.
- HEJKAL J. 1990: Carabids (Coleoptera, Carabidae) of the peat bog Soos in W-Bohemia: A faunistic and ecological study. *Folia Musei Rerum Naturalium Bohemiae Occidentalis, Zoologica* 32: 3–54.
- HEJKAL J. 1992: Faunistic records from Czechoslovakia. Coleoptera. Carabidae. *Amara* (Celia) *infima* (Duftschmid, 1812). *Acta Entomologica Bohemoslovaca* 89: 388.

Obr. 5. S novým kamarádem u města Divjaka v Albánii, duben 2016. Fotografie P. Vonička.

Obr. 6. Gruzie, Gurjaani, řeka Alazani, duben 2017. Fotografie P. Vonička.

- ČÍZEK P., HEJKAL J. & STANOVSKÝ J. 1995: Příspěvek k poznání brouků čeledi Chrysomelidae (Coleoptera) Čech, Moravy a Slovenska. (Contribution to the knowledge of the family Chrysomelidae (Coleoptera) from Bohemia, Moravia and Slovakia). *Klapalekiana* **31**: 1–10 (in Czech, English summary).
- HEJKAL J. & HŮRKA K. 1996: Genus *Amara* Bonelli. Pp. 324–359. In: HŮRKA K.: *Carabidae of the Czech and Slovak Republics. Carabidae České a Slovenské republiky*. Kabourek, Zlín, 565 pp. (in English and Czech).
- RŮŽIČKA V. & HEJKAL J. 1997: Succession of epigeic spider communities (Araneae) on spoil banks in North Bohemia. *Acta Societatis Zoologicae Bohemicae* **61**: 381–388.
- HEJKAL J. 2000: *Amara* (*Amara*) *elborzensis* sp. n. (Coleoptera: Carabidae) from Iran. *Klapalekiana* **36**: 225–232.
- HEJKAL J. 2002: *Amara* (*Amara*) *lukasi* sp. n. (Coleoptera: Carabidae) from Turkey. *Klapalekiana* **38**: 27–35.
- HEJKAL J. 2008: Six new species of the subgenus *Pseudoleirides* (Coleoptera: Carabidae: *Amara*) from Iran. *Klapalekiana* **44**: 129–164.
- HEJKAL J. 2011: *Zabrus* (*Pelor*) *skoupyi* sp. nov. (Coleoptera: Carabidae) from Greece. *Klapalekiana* **47**: 21–28.
- VESELÝ P., ŠLACHTA M., BLÍZEK J. & HEJKAL J. 2012: Pozoruhodný výskyt střevlíka *Ophonus* (*Ophonus*) *ardosiacus* (Lutshnik, 1922) v západních Čechách. (Noteworthy occurrence of ground beetle *Ophonus* (*Ophonus*) *ardosiacus* (Lutshnik, 1922) in Western Bohemia). *Erica* (Plzeň) **19**: 129–137 (in Czech, English abstract).
- HEJKAL J., MICHÁLEK J., SYCHRA J., BEZDĚČKA P., DVOŘÁK D., MALENOVSKÝ I., MELICHAR V. & UHLÍK P. 2014: Přehled zvláště chráněných a ohrožených druhů hub, lišejníků, rostlin a živočichů Kraslicka. (A list of protected and threatened species of fungi, lichens, plants and animals in the Kraslice region). *Sborník Muzea Karlovarského Kraje* **22**: 153–184 (in Czech, English summary).
- HEJKAL J. 2017: Střevlíkovití (Coleoptera: Carabidae) suchých vřesovišť v okolí města Kraslic v západních Čechách. (Carabid beetles (Coleoptera: Carabidae) of dry heaths in the Kraslice town surroundings in western Bohemia). *Západočeské Entomologické Listy* **8**: 40–54 (in Czech, English abstract).
- HEJKAL J., PROKOP J. & PÁVEK J. 2017: *Inventarizační průzkum brouků (Coleoptera) Velké podkrušnohorské výsypky v roce 2017*. [Inventory survey of beetles (Coleoptera) of the Velká podkrušnohorská výsypka dump site in 2017]. Unpublished manuscript. Deposited in: Spolek Ametyst, Plzeň, 19 pp. (in Czech).
- HEJKAL J. 2018: *Amara* (*Amara*) *bibula* Antoine, 1945 (Coleoptera: Carabidae) – a valid species. *Klapalekiana* **54**: 171–181.
- HEJKAL J. & MUILWIJK J. 2019: Three new species of the subgenus *Pseudoleirides* (Coleoptera: Carabidae: *Amara*) from the Zagros Mountains (Iran). *Klapalekiana* **55**: 23–35.
- HEJKAL J. 2020: Střevlíkovití (Coleoptera: Carabidae) údolních niv Kraslicka (západní Čechy). (Ground beetles (Coleoptera: Carabidae) of floodplains in the Kraslice region (western Bohemia)). *Západočeské Entomologické Listy* **11**: 65–83 (in Czech, English abstract).
- HEJKAL J. 2021: On the subgenus *Pseudoleirides* (Coleoptera: Carabidae: *Amara*) from Iran, with descriptions of two new species. *Klapalekiana* **57**: 103–114.
- HEJKAL J. & ODVÁRKA O. 2022: Faunistic records from the Czech Republic – 522. Coleoptera: Carabidae. *Klapalekiana* **58**: 105–106.
- KAVKA M., VEVERKA T. & HEJKAL J. 2022: Zajímavé nálezy brouků (Coleoptera) na písčitých polích u Brambor a Horušic (střední Čechy). (Interesting findings of beetles (Coleoptera) on sandy fields near the Brambory and Horušice villages (central Bohemia)). *Elateridium* **16**: 157–171 (in Czech, English abstract).

Populárně naučné publikace a personalia

- HEJKAL J. 1986: Dendrofilní společenstva hmyzu ve městech. *Záhradnictvo* **11**: 426–427.
- HEJKAL J. 1987: Naši střevlíci rodu *Amara*. *Živa* **35**: 105–106.
- HEJKAL J. 2005a: Městský úřad Kraslice a ochrana přírody. Pp. 1–6. In: HEJKAL J., MICHÁLEK J. & ROŠKOTOVÁ J. (eds): *Ochrana přírody a krajiny se zaměřením na Kraslicko. Sborník příspěvků k regionálnímu semináři*. Městský úřad Kraslice a Krajské muzeum Sokolov, Kraslice, 86 pp.
- HEJKAL J. 2005b: Střevlíkovití brouci Kraslicka. Pp. 65–69. In: HEJKAL J., MICHÁLEK J. & ROŠKOTOVÁ J. (eds): *Ochrana přírody a krajiny se zaměřením na Kraslicko. Sborník příspěvků k regionálnímu semináři*. Městský úřad Kraslice a Krajské muzeum Sokolov, Kraslice, 86 pp.
- HEJKAL J. 2005c: Stručný přehled zvláště chráněných, ohrožených a vzácných druhů lišejníků, rostlin a živočichů ve správním obvodu Městského úřadu Kraslice – obce s rozšířenou působností. Pp. 79–85. In: HEJKAL J., MICHÁLEK J. & ROŠKOTOVÁ J. (eds): *Ochrana přírody a krajiny se zaměřením na Kraslicko. Sborník příspěvků k regionálnímu semináři*. Městský úřad Kraslice a Krajské muzeum Sokolov, Kraslice, 86 pp.

- HEJKAL J. 2007: Stručný přehled zvláště chráněných, ohrožených a vzácných druhů lišejníků, rostlin a živočichů ve správním obvodu Městského úřadu Kraslice – obce s rozšířenou působností (aktualizovaný k 1. 12. 2007). Pp. 115–132. In: HEJKAL J., HAVALOVÁ A. & MICHÁLEK J. (eds): *Příroda Kraslicka I*. Nakladatelství Jan Farkač, Praha, 134 pp.
- HEJKAL J. 2010a: Úvod do přírody Kraslicka. *Sokolovsko* (Sokolov) **1** (2): 16–19.
- HEJKAL J. 2010b: Město Kraslice pořádalo již pátý seminář k ochraně přírody. *Arnika* (Mariánské Lázně) **2010** (2): 6–7.
- HEJKAL J. 2011a: Ochrana přírody na Kraslicku. *Sokolovsko* (Sokolov) **2** (1): 35–37.
- HEJKAL J. 2011b: Chráněná území Kraslicka. *Sokolovsko* (Sokolov) **2** (3): 24–28.
- HEJKAL J. 2012: Národní přírodní rezervace Rolavská vrchoviště. *Sokolovsko* (Sokolov) **3** (3): 36–39.
- HEJKAL J. & VITNER J. 2013: Drabčík huňatý nalezen na Kraslicku. *Arnika* (Mariánské Lázně) **2013** (1): 13.
- HEJKAL J. 2014: Zemřel RNDr. Jan Vitner, Ph.D. (Dr. Jan Vitner has died). *Klapalekiana* **50**: 271–274 (in Czech).
- HEJKAL J. 2018: Tisovec – nová přírodní památka na Kraslicku. *Měsíčník Krušné hory – Západ* **7** (5): 6–7.
- HEJKAL J. 2020: Zajímavý brouci západní části Krušných hor. *Měsíčník Krušné hory – Západ* **9** (11): 14–15.
- VONIČKA P., HEJKAL J., JANÁK J. & LINHART M. 2020: K pětadesátinám Pavla Moravce. (Pavel Moravec sixty five years old). *Klapalekiana* **56**: 389–401 (in Czech).
- HEJKAL J. 2021: Nález střevlíčka *Leistus montanus* na vrchu Tisovec u Kraslic. *Arnika* (Mariánské Lázně) **2021** (2): 30–31.
- SCHÖN K., HEJKAL J., BOGUSCH P. & KRÁSENSKÝ P. 2021: K osmdesátinám Pavla Tyrnera (Pavel Tyrner celebrated his 80th birthday). *Klapalekiana* **57**: 173–179 (in Czech).

Obr. 7. S kolegy entomology v osadě Jizerka v Jizerských horách, červenec 2019. Zleva: P. Vonička, R. Beran, M. Průša a J. Hejkal. Fotografie A. S. Hejkalová.